

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010193
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti obžalovanej N. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 13.04.2015, sp. zn. 2T/65/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej N. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná N. I. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že dňa 21. augusta 2011 v čase o 11.20 hod. v obci Veselé, v miestnej časti Ťapkové, v úseku cesty km 42.500 viedla osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, medzinárodná poznávacia značka Českej republiky 4C73029 v smere od miestneho pohostinstva k hlavnej ceste č. II/504, kde pri vychádzaní na hlavnú cestu smerom k obci Dubovany nerešpektovala dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“, vošla do jazdnej dráhy motocykla značky Ducati 996, evidenčné číslo PN 281AE, ktoré v tej dobe viedol vodič B. T., v dôsledku čoho došlo ku zrážke vozidla zn. Ford Focus s motocyklom zn. Ducati 996, po ktorej motocykel zn. Ducati 996 zišiel z cesty do protismeru vľavo a narazil do murovaného oplotenia rodinného domu číslo XXX a následkom toho k došlo k zraneniu vodiča motocykla B. T., ktorý pri nehode utrpel pomliaždenie pravej nohy a zlomeninu základného článku V. prsta pravej nohy s dobou liečenia v trvaní 4 až 6 týždňov, pričom obvinená N. I. porušila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to súd obžalovanej podľa §158 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanej i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaviazal poškodeným a to : Dôvere zdravotnej poisťovni škodu vo výške 76,99 Eur, B. T. škodu vo výške 7.938,30 Eur a G. W. škodu vo výške 1.300 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného B. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná, prostredníctvom svojho obhajcu, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V rozsiahlych dôvodoch odvolania poukázala na to, že okresný súd jej vinu založil len na základe odborného vyjadrenia znalca z odboru dopravy Ing. Jána Rabčana, ktoré odborné vyjadrenie však podľa jej názoru nepostačuje na vyslovenie jednoznačných záverov o jej vine. V rozsiahlych dôvodoch odvolania spochybňuje závery odborného vyjadrenia,

nakoľko toto podľa jej názoru malo vychádzať len z výpovede poškodeného pričom znalec nebral vôbec do úvahy argumenty, ktoré používala obžalovaná.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovanú za vinnú.

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku tak, ako jej to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Nemôže obstať námietka obžalovanej ohľadom vyhotoveného odborného vyjadrenia znalcom Ing. Jánom Rabčanom, nakoľko znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia ako i vo svojej výpovedi jednoznačne skonštatoval všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli nevyhnutné pre ustálenie skutkového stavu. Rovnako zo znaleckého posudku je zrejmé, z akých dôvodov a prečo nebral do úvahy výpoveď obžalovanej ale vychádzal predovšetkým z výpovede poškodeného, nakoľko situácia, miesto dopravnej nehody a všetky okolnosti popisované v odbornom vyjadrení plne zodpovedali vyjadreniam poškodeného.

Zo záverov znaleckého posudku je nepochybné, že keď vodička uviedla, že zastavila vozidlo na hranici križovatky, toto tvrdenie nemohlo byť pravdivé, pretože z tejto vzdialenosti by nevidela takmer nič. Hranica križovatky je tam, kde sa končí rádius a napája sa cesta. Pri vypracovaní odborného vyjadrenia znalec vychádzal z výpovedí motocyklistu, pretože vodička uviedla, že zastavila na hranici križovatky, odkiaľ nemohla vidieť, ani nemohla dať odtiaľ prednosť v jazde. Ak by zastala na hranici križovatky, motocyklista by ju jednoznačne nevidel. Zdôraznil, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia vychádzal z výpovedi motocyklistu, pretože vodička uviedla, že zastavila na hranici križovatky odkiaľ nemohla vidieť ani nemohla dať odtiaľ prednosť v jazde. Ak by zastala na hranici križovatky motocyklista by ju rozhodne nevidel. Zároveň svedok uviedol, že podľa zákona o cestnej premávke, je ten, kto je povinný dať prednosť v jazde, povinný si počínať tak, aby druhý účastník cestnej premávky nemusel náhle meniť rýchlosť jazdy, a tento pojem „náhle“ je totožný s intenzívnym brzdením, ku ktorému sa vyjadroval vo svojom odbornom vyjadrení. Zároveň uviedol, že intenzívne brzdenie je brzdenie na hranici šmyku. Vodič, ktorý vychádza z vedľajšej cesty je povinný dať prednosť v jazde vodičom na hlavnej ceste. Náraz vozidla obžalovanej do motocykla nebol čelný. Vozidlá boli šikmo na seba. Vyplýva to dokonca i z fotografie v odbornom vyjadrení, ktorá je založená v spise.

Výpoveď tohto svedka ako i samotný odborný posudok nepochybne nasvedčujú tomu, že počínanie si obžalovanej v danom prípade malo za následok spôsobenie dopravnej nehody.

Okrem odborného vyjadrenia trestnú činnosť obžalovanej preukazujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli a to najmä znalecký posudok z odboru z odboru dopravy, ktorý dala vypracovať poisťovňa Generali, a z ktorého záveru vyplynulo, že vodička vozidla zn. Ford mohla zrážke zabrániť tak, že by nechala prejsť najskôr motocykel, až potom uskutočnila vjazd na cestu. Motocyklista by zrážke zabrániť mohol jedine intenzívnym brzdením, pričom by sa musel v čase korigovanej reakcie pohybovať rýchlosťou asi 44 km/hod. Nachýlením motocykla z dôvodu zatáčania pri obchádzaní vozidla Ford vľavo, by mu len sťažovalo takéto brzdenie, a mohlo spôsobiť aj pád. Jeho reakciu na spôsob jazdy vodičky obžalovanej znalec vyhodnotil z technického hľadiska ako prijateľnú. Technickou príčinou vzniku dopravnej nehody podľa znalca bola nesprávna technika jazdy vodičky vozidla Ford teda obžalovanej, ktorá uskutočnila vjazd z miestnej komunikácie označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“

na cestu, tak že motocyklista idúci po tejto ceste už nedokázal zrážke zabrániť zo svojej rýchlosti, a ani z maximálnej dovolenej rýchlosti v danom úseku.

Rovnako trestnú činnosť obžalovanej preukazuje i odborné vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Nosáľa, ktorý popísal zranenia poškodeného a taktiež uviedol, že tieto vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Okrem týchto skutočností obžalovanú usvedčili i listinné dôkazy v podobe záznamu o dopravnej nehode a fotodokumentácia, ako lekárske správy na zranenia poškodeného, ktorý bol ihneď ošetrovaný po dopravnej nehode, ako aj zápisy o dychových skúškach, ktoré boli v oboch prípadoch tak obžalovanej ako i poškodeného negatívne.

Bolo logické, že okresný súd pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania musel vychádzať z objektívnych dôkazov, ktorými sú predovšetkým odborné vyjadrenie znalca z odboru dopravy ako i znaleckého posudku priloženého poisťovňou, nakoľko dôkazy v podobe výpovede obžalovanej ale i jej spolujazdca C. N. sú rozporné s výpoveďou samotného poškodeného. Vyššie uvedené dôkazy však nasvedčujú tomu, že výpoveď poškodeného v danom prípade sa javí byť jednoznačne objektívnejšia a je podporená práve vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe takto ustáleného skutkového stavu preto i podľa názoru krajského súdu okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd nemohol akceptovať námietku obžalovanej v tom, že bude potrebné do konania pribrať nového znalca na vypracovanie znaleckého posudku, nakoľko odborné vyjadrenie v tej podobe ako bolo vypracované a ako bolo odôvodnené výpoveďou samotného znalca pre účely trestného konania v danom prípade i podľa názoru krajského súdu postačovalo. Znalec v odbornom vyjadrení zodpovedal všetky rozhodujúce okolnosti preto, aby okresný súd mal dostatočné podklady na to, aby mohol vo veci ustáliť skutkový stav veci.

Keďže všetky dôkazy preukazujúcu vinu obžalovanej boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil týmto dôvodom neveriť osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu a uložil obžalovanej trest, ktorý plne zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu pričom je potrebné zdôrazniť, že ide o treste prevýchovný, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobné pomery obžalovanej je trestom primeraným a spôsobilý na splnenie svojho účelu.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody a nezistil ani žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovanej N. I. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.